

εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ἀναδεχθέντος τὴν σχολαρχίαν τῆς Ἀθωνιάδος Ἀκαδημίας, συναπῆλθε καὶ ὁ Κυπριανὸς εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ παρέμεινεν ἐνταῦθα διδάσκων κατ' οἶκον εἰς τινὰς τῶν εὐγενῶν. Κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους ἐξορισθέντος ὑπὸ τῆς Πύλης Παΐσιου τοῦ μητροπολίτου Κύπρου, κατεπείσθη ὑπὸ τοῦ πατριαρχείου ὁ Κυπριανὸς ἵνα δεχθῆ τὴν ἀρχιεπισκοπὴν τῆς πατρίδος του· ἐλθὼν δ' εἰς Κύπρον καὶ εὐρὼν ἰσχύον τὸ ὑπὲρ τοῦ Παΐσιου κόμμα, φρονίμως ποιῶν παρητήθη ὑπὲρ αὐτοῦ ⁽¹⁾, καὶ ἦλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ μετ' οὐ πολὺ προσκληθεὶς εἰς Ἀθῶνα ὑπὸ Εὐγενίου διωρίσθη διδάσκαλος ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν γερμανικῶν μαθημάτων. Ἐνεκεν ὅμως τῆς ἐπελούσης διαιρέσεως μεταξὺ τῶν μαθητῶν, τῶν μὲν ὑποστηριζόντων τὸν Βούλγαριν, τῶν δὲ συμπαθούντων ὑπὲρ Παναγιώτου τοῦ Παλαμᾶ, ἐπανῆλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ ἐν ἔτει 1766, παραιτηθέντος τοῦ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Ματθαίου, προεχειρίσθη τοιοῦτος ὁ Κυπριανὸς, ὅστις ἐπὶ δέκα καὶ ἐπτὰ ἔτη πατριαρχεύσας παρητήθη ἐν ἔτει 1783 ὑπὲρ Παρθενίου, καὶ ἐλθὼν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐτελεύτησεν ἐνταῦθα τῷ 1787 ⁽²⁾.

Ἰκανὸν μαρτύριον τῆς παιδείας τοῦ ἀνδρὸς ἔστω ἡ μετὰ Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρεως φιλία· οὗτος προσφωνῶν τῷ Κυπριανῷ τὸν δεῦτερον τόμον τῶν τοῦ Θεοδώρητου Σωζομένων λέγει. « Ἄλλ' ἔμοιγε » ἄλογον παρὰ τὰ εἰρημένα καὶ οὐδὲ ὀφειλῆς ἐκτὸς ἀποφαίνει τὴν » ἀφοσίωσιν καὶ ἡ μετὰ σοῦ ἀφοσίωσις, Πάτερ, ἀνέκαθεν, ἐξ οὐ μάλα » βραχείας τῆς συντριβῆς τε καὶ ὀμιλίας ἐγγενομένη συνήθεια, καὶ » ὁ ἐξ αὐτῆς εἰς βάθος μοι ἐντετηκῶς ἀκραιφνῆς ἔρωσ, αἶ τε περὶ τοὺς » λόγους, τὰ καλὰ ἡμῶν παιδικὰ, κοινὰ μελέται καὶ συνουσίαι καὶ » συνασκήσεις, αἷς πῆ μὲν ἀλλήλων τὸ τοῦ νοῦ πτερόν ἤμεν ποτὲ » διανιστῶντες καὶ διατείνοντες, ποῖ δὲ καὶ ἄλλους ἄμα, τό γε καθ' » ἑαυτοῦς, ἐπὶ ὁμοίαν πτῆσιν παραγυμνάζοντές τε καὶ διαθήγοντες ». Ἐγραψεν ὁ Κυπριανός, κατὰ Ζαβίραν, Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν.

Μανασσῆς Ἡλιάδης.

Ἐγεννήθη ἐν Μελενίκῳ τῆς Μακεδονίας, καὶ μετὰ τὴν ἀποπεράτω-

σχολῆν, ἱεροδιάκονος ὢν τοῦ Εὐγενίου. βλ. Οἰκονόμου, Ἀπαρίθμησιν τῶν πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας. (Πανδώρα 1864, σελ. 399).

(1) Κυπριανοῦ, ἱστορία Κύπρου, σελ. 317.

(2) Ζαβίρας.